

Fra: Nina Schmidt

Sendt: 17. januar 2012 09:23

Til: Troels Ravn; Esben Lunde Larsen; Peter Juel Jensen; Annette Vilhelmsen; Sofie Carsten Nielsen; Mai Henriksen; Alex Ahrendtsen; Rosa Lund; Merete Riisager

Emne: 20120117 Min datter skralder i Norge

Til orientering er dette indlæg sendt til debatredaktionerne i dagspressen og til Styrelseschef Lars Mortensen i Undervisningsministeriet.

MIN DATTER SKRALDER I NORGE

Nu nærmer tiden sig hvor danske studerende, med mod på at studere uden for landets grænser, skal til at søge om optagelse på uddannelsesinstitutionerne i udlandet og med dette nødråb håber jeg at kunne være med til at motivere Uddannelsestyrelsen til at stramme op på sagsbehandlingen, så vejen til et studierelateret udlandsophold bliver noget mindre tornebelagt, end det er tilfældet i dag.

Vi bliver bestandigt bombarderet med udsagn om hvor vigtigt det er at styrke internationaliseringen af uddannelsesinstitutioner og læringsmiljøer og for yderligere at motivere de unge danske studerende til at rejse ud i verden for at dygtiggøre sig, har det ansvarlige ministerium lanceret en "Grib Verden" kampagne. Det lyder alt sammen vældig godt og det er da også et faktum, at et stadigt stigende antal unge studerende pakker kufferten og drager ud i den store verden for at studere, godt hjulpet af muligheden for at medtage SU-støtten til det store udland.

Men en ting er teori og noget helt andet praksis og vejen til at få tildelt SU til studier i udlandet, er desværre lang og trang, måtte vi erfare i forbindelse med vores datters optagelse på uddannelsen til økologisk agronom på en statsgodkendt landbrugsskole i Norge.

Der er fokus på Danmarks omstilling til et grønt videns- og produktionssamfund, tildelingen af SU i Norden er særligt begunstiget, skolen er godkendt, alle nødvendige skemaer fremsendt og i sikker forvisning om at være berettiget til SU, flyttede hun til Norge og startede på studiet i august 2011.

Tiden gik og intet skete. Der er nu gået 6 mdr. siden ansøgningen blev indsendt uden at det er lykkedes at få svar og det er selvfølgelig en stressfaktor, udover at følge et krævende studium på et fremmed sprog, hverken at have økonomi til at betale studieafgift til uddannelsesinstitutionen eller penge til dagen og vejen.

Nu er den opsparing, der skulle have suppleret SU under hele studieforløbet, efterhånden brugt og siden november har vores datter "skraldet" i den lokale købmands affaldscontainere efter gratis madvarer og andre livsnødvendigheder... SU-udland tager ikke telefonen og rykkes der per mail ryger man bagerst i køen, så eneste mulighed er at troppe personligt op på Styrelsens kontor i København.

Nu er det jo vanskeligt at være personligt opsøgende i København, når man samtidig følger et fuldtidsstudium i Norge og derfor er jeg i min datters sted mødt op hos SU-udland for at rykke på sagen.

Første gang i september hvor en ung sagsbehandler med min datters journal nr. forsvandt ind i udlandsenhedens kontor "Slusen" og kom tilbage med besked om at ansøgningen lå øverst i bunken og der ville komme svar senest om en måned.

Intet skete, så jeg tog igen ind til Styrelsen i november og talte med endnu et flinkt ungt menneske, der denne gang oplyste at der ville komme svar inden jul.

Nytteløst at pointere at vi nu er nået vel ud på den anden side af jul uden at have fået svar og at der ikke er tale om et enkeltstående tilfælde, opdager man i SU-udlands reception, hvor der desværre er rig mulighed for at dele erfaringer med lidelsesfæller.

Så hvis det er Danmarks ønske, med regeringens egne ord "at styrke internationaliseringen af uddannelsesinstitutionerne og læringsmiljøerne med henblik på at koble globale udfordringer med danske spidskompetencer i forbindelse med udvikling af et grønt videns- og produktionssamfund" er det altså tvingende nødvendigt at prioritere en hurtigere sagsbehandling i forbindelse med videregående studier i udlandet og se at få "sluset" de studerende videre og give dem mulighed for at "gribe verden".

Med venlig hilsen

Nina Schmidt